

Čeprav od tega, ko sem obiskoval srednjo zdravstveno šolo v Novem mestu, ni minilo veliko časa, se tega obdobja rade volje spominjam. Od učenja anatomije v šolskih klopih do vonja razkužila in sveže zlikane tunike na praksi mi vse posebnosti, ki jih nudi zdravstvena šola v primerjavi z ostalimi srednjimi šolami, puščajo lepe spomine. Kar pa se tiče šolskega centra na sploh, moram reči, da je res posebna izkušnja biti v istih prostorih s toliko ljudmi z vseh možnih okolij in na toliko različnih poteh, po katerih so se odpravili v življenje.

V sklopu mednarodnih projektov sem spoznal nove kraje in navezal nove stike, se seznanil z organizacijo projektov in javnim nastopanjem kot predstavnik dijaške skupnosti, pomagal voditi dogodke tako v sklopu šole kot pod okriljem NIJZ, preizkusil svoje novinarske sposobnosti v intervjuju z županom in še marsikaj. Če dobro pomislim, so bila ta 4 leta na Srednji zdravstveni in kemijski šoli v Novem mestu precej pestra, predvsem pa zabavna. Zdaj pot nadaljujem na Medicinski fakulteti Maribor v programu splošne medicine. Tu opažam prednost predvsem v svojem znanju prve pomoči, medicinske terminologije in pa v komunikaciji s pacienti. Dejstvo, da sem se v okolje zdravstva začel vključevati že pred petimi leti, ne pomeni samo da sem se v novem okolju na fakulteti bolje znašel, temveč mi je bilo to precej domače. Seveda temu dosti pripomore samostojno delo, a moram za svoje znanje in izkušnje izpostaviti tudi moje nekdanje učitelje, pa ne samo zato, ker je z njihovo pomočjo matura stekla kot po maslu, temveč tudi zato, ker bi bil brez njihovega truda v srednji šoli prikrajšan za marsikatero dragoceno izkušnjo in lekcijo.

Rad se spominjam obdobja srednje šole in prav nič mi ni žal, da sem se pred vpisom na medicino naučil biti ne le dober zdravstveni tehnik, temveč kako biti dober človek. To pa je posebnost Srednje zdravstvene in kemijske šole Novo mesto, v to sem prepričan. Poklic srednjega zdravstvenika je namreč poklic »človek«.

